

Πολωνοὶ ἐπίσκοποι. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐτέθη ἐν Βαρσοβίᾳ περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς τελευταίας ἑκατονταετηρίδος ἦτον ἡ μεγίστη τοῦ κόσμου βιβλιοθήκη. Ἐγένετο κοινὴ ἐν ἔτει 1747 καὶ ἐν ἔτει 1795 ὅποτε κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Σουβάρωφ περιεῖχε 262,000 τόμους. Οἱ τόμοι οὗτοι ἐτέθησαν ἐν κιβωτίοις καὶ ἐστάλησαν εἰς Πετρούπολιν ὡς ὁ Τζάρος Πέτρος ἔπραξε καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἡδυνήθη νὰ εὕρῃ κατὰ τὴν εἰς Κουρλανδίαν ἐπιδρομὴν του. Ἐν συνόλῳ ἡ Αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη τῆς Πετροπόλεως περιλαμβάνει νῦν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομ. τόμων. Οὗτοι εἰσὶν ἀποτεθειμένοι ἐν καλῷ μεγάρῳ ἐν ᾧ ὑπάρχει θέρσις καὶ διὰ 400 ἀναγνώστας. Εἶναι ἀνοικτὴ εἰς πάντας, καὶ ἐὰν μὴ ὑπεμίνησκε τὴν κατακτῆσιν καὶ τὴν δήμευσιν, θὰ ἀπετέλει μέρος τῆς δόξης τῆς Ῥωσσίας.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσεῖῳ καίτοι ἦττον ἐκτεταμένη τῆς τῶν Παρισίων εἶναι ἀνωτέρα ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις πασῶν τῶν λοιπῶν βιβλιοθηκῶν. Εἶναι πλουσία ἐν τῇ Σινικῇ, Ἰαπωνικῇ καὶ ἄλλαις ἀνατολικαῖς φιλολογίαις. Αἱ συλλογαὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς διαφοροῖς κλάδοις τῆς γενικῆς φιλολογίας εἰσὶν ἰκανῶς πλήρεις, καὶ ἐν τισὶ κλάδοις πληρέσταται. Αἱ ἐλλείψεις αὐτῆς ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ Ἀμερικανικῇ φιλολογίᾳ ταχέως νῦν ἀναπληροῦνται. Ἐχει λαμπρὸν κυκλοτερές ἀναγνωστήριον περὶ τὸ ὅποιον οἱ κατάλογοι εἰσὶ θεθειμένοι. Ὁ γενικὸς κατάλογος περιλαμβάνει 1500 τόμους. Ἀφοῦ ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσεῖῳ εὕρῃ τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου τὸ ὅποιον θέλει ἐν τῷ καταλόγῳ, οὐδὲν ἕτερον ἔχει νὰ πράξῃ ἢ νὰ τὸν ἀντιγράψῃ ὁμοῦ μὲ τινὰς λεπτομερείας περιλαμβανούσας τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἑδρας ἢν ἐξελέξατο ἐπὶ ἐντύπου σχεδίου, τοῦτο δὲ νὰ θέσῃ ἐν καλαθίῳ δοχεῖῳ. Ἐκεῖθεν λαμβάνεται ὑπὸ τινος ὑπαλλήλου εἰς τὸ μέρος τῆς βιβλιοθήκης τὸ ὅποιον ἐνδείκνυται ἐν τῇ σημειώσει, ἅμα δὲ ὡς ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος, τὸ βιβλίον τίθεται ἐνώπιον τοῦ ἀναγνώστου παρὰ τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ, τὸ δὲ δεξιὸν κρατεῖται ἕως οὗ τὸ βιβλίον πάλιν παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ κεντρικῇ τραπέζῃ. Τὰ παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἀπαιτούμενα εἶναι ἡσυχία καὶ ἀποχὴ ἀπὸ σημειώσεων ἐπὶ βιβλίου οἰουδήποτε παραδιδόμενου εἰς αὐτόν ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, ἀναγκαιοῦντας πρὸς κοινὴν ἡσυχίαν πάντων καὶ ἀσφαλῆ διατήρησιν τῶν βιβλίων, ὀλόκληρος ἡ βιβλιοθήκη εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀναγνώστου. Οὐδὲν βιβλίον ἢ χειρόγραφον ὅσον ἢ ἂν ἢ σπάνιον ἀποποιεῖται εἰς οἰουδήποτε, πάντα δὲ εἰσὶν ἐλεύθερα πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἀντιγραφὴν.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη βιβλιοθήκη ὀφείλει τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰς δραστηρίαν ἐνέργειαν καὶ συστηματικὴν προσπάθειαν. Δὲν εἶχε πολλὰ ἔτη πρὸς αὔξησιν καὶ συναγωγὴν ὡς ἡ τῶν Παρισίων, οὐδὲ ὀφείλεται εἰς τὰ λάφυρα τῆς κατακτῆσεως ὡς ἡ τῆς Πετροπόλεως. Ἐρχεται νῦν εἰς δευτέραν τάξιν τῆς τῶν Παρισίων, τὸ ἐνεστὸς δ' αὐτῆς περιεχόμενον ἀνέρχεται σχεδὸν εἰς ἐν ἑκατομ. καὶ τέταρτον, καὶ σχεδὸν 30000

χειρόγραφα· ἐτησίως δὲ αὐξάνει κατὰ 100,000 ἀντίτυπα.

Δευτέρα κατὰ τὴν σημασίαν μεταξὺ τῶν ἀγγλικῶν βιβλιοθηκῶν εἶναι ἡ Βοδλεϊανὴ Βιβλιοθήκη ἐν Ὁξφορδ, ἣτις ἀπολαύει τοῦ προνομίου νὰ λαμβάνῃ ἐν ἀντίτυπον οἰουδήποτε βιβλίου δημοσιευομένου ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Βοδλεϊανὴ βιβλιοθήκη, ἔλαβε τὸ ὄνομα αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Σίρ Θωμᾶ Βόδλεϋ, ἐπιχειρήσαντος τὴν ἑναρξιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1597.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΑΡΩΝ

ΚΑΤΑ τὸ ἔτος 1878 ἀπέθανον τὰ ἑξῆς ἐπίσημα πρόσωπα: Βασιλεῖς καὶ Πρίγκηπες. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, Βίκτωρ Ἐμμανουήλ. Ὁ Πάπας, Πίος Θ'. Ὁ ἑκπτωτος βασιλεὺς τοῦ Ἀνοθέρου, Ἐρνέστος. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, Μερσεδές. Ἡ ἑκπτωτος βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, Χριστίνα. Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ τῆς Ἰαπωνίας, Τακένο Μίγα. Ὁ δαῦξ τοῦ Γλυξ-βούργου, Κάρολος. Ἡ πριγκίπισσα τῆς Ἑσσης Ἀλίκη.

Πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ διπλωμάται. Ὁ διοικητὴς Βουλγαρίας, Τσερκάσκης. Ὁ ἰταλὸς πατριώτης, Μάρκησιος Παλαβιτσίνης. Ὁ Γάλλος δημοκρατικὸς, Ῥασπάιλ. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Γερουσίας, Σκλόπης. Ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, λόρδος Ἰωάννης Ῥώσσελ. Ὁ Γάλλος βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς, Γαρνιέ-Παζές. Ὁ πρῶν πρόεδρος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Δημήτριος Γ. Βούλγαρης.

Στρατιωτικοί. Ὁ ἰταλὸς στρατηλάτης, Λαμάρμορας. Ὁ Γάλλος στρατηγὸς κόμης Παλικάος, διακριθεὶς ἐν Σινικῇ. Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Βελφῶρ Δενφὲρ-Ῥοσσέρω. Ὁ Ῥώσσοι στρατηγὸς Σίλδερ-Σούλντερ. Ὁ Πολωνὸς Θεοροσλάφσκης. Ὁ Ὀθωμανὸς ναύαρχος Ἀχμέτ-Καϊζερλή πασᾶς, εἰς τῶν τελευταίων μαχητῶν τοῦ Ναυαρίνου.

Ἐπιστήμοις. Ὁ Γάλλος φυσιολόγος Κλαύδιος Βερνάρ. Ὁ ἰταλὸς ἀστρονόμος Σέκης. Ὁ Γερμανὸς νομοδιδάσκαλος Ἄρντς. Ὁ περικλητὸς ἀνατόμος τῆς Βιέννης Ῥοκίτάνσκις.

Κληρικοί. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πάπα καρδινάλιος Φράγκης. Ὁ Γάλλος ἐπίσκοπος Δυπανλοῦ. Ὁ Ἰρλανδὸς καρδινάλιος Κούλλεν.

Συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναι. Ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Λομενῆ. Ὁ νέστωρ τῶν Ἀμερικανῶν ποιητῶν Βράϊαντ. Ὁ Γερμανὸς ποιητὴς Γούτσκωφ. Οἱ Γάλλοι ζωγράφοι Κορβέ, Ζαυκάρ καὶ Δωβιγνύ. Ὁ Σλάβος ζωγράφος Τσέρμακ. (Στοά).

ΑΓΡΑ ΣΥΖΥΓΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΞΚΙΜΩΟΙΣ

Ἡ τοῦ γάμου τέλεσις γίνεται περιέργως παρὰ τοῖς Ἑσκιμῶσι. Ὅταν πᾶσι τις φανεύσῃ λευκὴν ἄρκτον, θεωρεῖται τοῦτο ὡς ἰκανὴ ἀπόδειξις τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ νὰ διατηρήσῃ οἰκογένειαν· λέγουσι λοιπὸν αὐτῷ νὰ ἀρπάξῃ σύζυγον. Καίροφλακτεῖ οὗτος τὴν νύκτα,

ρίπτεται ἐπὶ θύματός τινος καὶ πειράται νὰ τὴν ἀπαγάγῃ. Αὐτὰ ὅμως ἀγωνίζεται καὶ κραυγάζει ἕως οὗ συναγάγῃ περὶ αὐτὴν ὄμιλον ἀνθρώπων. Τότε στρέφει ἐπὶ τοῦ ἀλόντος αὐτὴν καὶ δάκνει καὶ ὀνυχίζει τοῦτον ἕως οὗ ἀναγκασθῇ νὰ τὴν ἀφήσῃ· εἶτα ῥίπτεται ἐντὸς τοῦ πλήθους καὶ πειράται νὰ φύγῃ. Ὁ μνηστήρ τὴν ἀκολουθεῖ, ἀλλ' οὐχὶ ἀκόπως πάντα τὰ γρατδία λαμβάνουσι μαστιγὰς ἐκ ξηρῶν δερμάτων φώκης καὶ μαστιγοῦσιν αὐτὸν ἀνήλεως διερχόμενον, προσπαθοῦντα παντὶ σθένει ταυτοχρόνως καὶ νὰ τὸν ἐμποδίσωσι τὴν διόδον. Ἐὰν μεθ' ἅλα τὰ κολύματα ταῦτα, συλλάβῃ τὸ θυμὰ του, τὰ δῆγματα καὶ οἱ ὀνυχισμοὶ ἐπαναλαμβάνονται, καὶ πιθανῶς ἀναγκάζεται νὰ τὴν ἀπολύσῃ πάλιν, καὶ νέα διώξεις ἀρχίζει. Ἐὰν ὑπερβῇ πάντα τὰ προσκυβύματα, ἡ τρίτη ἔλωσις καθίσταται ἀποτελεσματικὴ, καὶ τὸ θυμὰ παῦον τοὺς ἀγωνίας του, ἀποκομίζεται ἐν μέσω τῶν ἐψευρημιῶν καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τοῦ συνηγμένου πλήθους.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ Χρῆνος τοῦ Λονδίνου. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1785 ἐδημοσιεύθη ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Walter, υἱοῦ ἀνθρακωπύρου, ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον Daily Universal Register. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ τίτλος ἐφαίνετο μακρὸς ἡ δὲ ἐφημερίς αὕτη δὲν ἠδουκίμει, ὁ τίτλος ἀντεκατέστη τὸν Ἰαν. 1788 διὰ τοῦ Times (Χρόνος ἢ ὀρθότερον Καιροί) φέρων ἀριθμὸν 940. Ὁ βίος ἐπομένως τοῦ παγκοσμίου τούτου φύλλου ἀριθμεῖ 94 ἔτη.

* * * Ἐν τισὶ πόλεσι τῆς Ἀμερικῆς ἐφημερίσθη ἤδη ἡ θέρμανσις τῶν οἰκιῶν διὰ τοῦ ἀτμοῦ διαδιδομένη ἐκ κεντρικῆς ἀποθήκης διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὡς διαδίδεται τὸ ἀερίφωφ.

* * * Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἰαπωνίας ἀνέρχεται εἰς 2,000,000,000 φρ.

* * * Τὰ «Ἐικονογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου» ἔχουσι μηχανὴν δι' ἧς ἐκτυποῦνται καὶ ἐξέρχονται τυλιγμένα 6,500 φύλλα καθ' ἑώραν.

* * * Ὁ κ. Στάνφορντ, μέλος τοῦ ἀγγλικῆς κοινοβουλίου, προσήνεγκε βραβεῖον 100 λιρῶν πρὸς σύνταξιν πραγματείας ἐπὶ τῆς ὑδροφοβίας. Τὰ πραγματευθησόμενα ζητήματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Ἄρχῃ καὶ ἱστορία τῆς ἐμφανίσεως τῆς λύσεως, ἰδίᾳ ἐν ταῖς βρετανικαῖς κτήσεσιν. Ἡ κρίσεως μέθοδος πρὸς πρόληψιν τῆς λύσεως. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λύσεως διαρκούντος τοῦ βίου καὶ αἱ ἀνατομικαὶ καὶ χημικαὶ μεταβολαὶ αἱ πρὸς τὴν ἀσθένειαν σχετιζόμεναι ἐν τοῖς διαδοχικοῖς αὐτῆς σταθμοῖς, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἑναρξιν αὐτῆς. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὑδροφοβίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς. Ἡ διάγνωσις τῆς ἀσθενείας ἐν ἀμφιβάλοις περιπτώσεσι. Ποῖον εἶδος θεραπείας, εἴτε προφυλακτικῆς εἴτε ἰαματικῆς δὴ ἦτο τὸ ἀποτελεσματικώτερον. Ἡ πραγματεία κριθήσεται ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Κολλεγίου τῶν Ἰατρῶν τοῦ Λονδίνου παρουσιασθήσεται δὲ τὸ βραδύτερον τῇ 1 Ἰαν. 1880. Ἡ πραγματεία ἔσται ἀγγλιστὶ γεγραμμένη, ἢ καὶ ἐν ἑτέρᾳ γλώσσῃ συνοδευομένη ὑπὸ ἀγγλικῆς μεταφράσεως.

* * * Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου πόλεων ὑπολογίζεται εἰς 2,500,000,000 φράγκα καθ' ἔτος. Ἐκ τούτων τὸ ἐν πέμπτῳ ἀνῆκει εἰς τὴν μερίδα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ δὲ μεγίστου μέρους ἔχει τὸ μονοπώλιον ἡ Ἀγγλία.

* * * Περισταλὴ τῆς γλώσσης. — Μὴ δὲς τῆ γλώσση σου παραπολὸν μεγάλην ἐλευθερίαν, διότι πιθανόν

νὰ γίνῃς δούλος εἰς αὐτήν. Ἄφροτος λέξις εἶναι, ὡς τὸ ξίφος ἐν τῷ κολεῷ, ἰδική σου. Ἐὰν ἐκφρασθῇ, τὸ ξίφος σου εἶναι εἰς χεῖρας ἄλλου. Ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ θεωρηθῇ φρόνιμος, ἔσω τὸσον φρόνιμος ὥστε νὰ κρατῆς τὴν γλῶσσαν σου.

Ἡ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ (*)

Μιὰ Βοσκοπούλα
ῥοδοπλασμένη,
τ' ἀρνὶ τῆς χάνει
ς τὴν ἐρημιᾶ,
καὶ ἀπελπισμένη
τὰ ὄρη πιάνει
καὶ τὸ φωνάζει
μ' ἀπελπισιά.

«—Λευκὴ μου! φῶς μου:
Ποῦ εἶσαι, πέ μου;
Ἄρνι μου ποῦ 'σαι;
Δὲν μὲ μιλάς; . . .
Τ' ἀρνάκι δὸς μου
Καλὲ Θεὲ μου! . . .
Δὲν με λυπᾷσαι,
δὲν με πονᾷς! . . .

Λαγκάδι' ἀφίνει,
τὰ δάση τρέχει,
μὲ ξεπλεμένα
χρυσᾶ μαλλιά,
καὶ δακρυσμένη
τὰ χέρια ἔχει
ἀσχημασμένα
ς τὴν Παναγιά:

«—Ἀχ! Παναγιά μου
γλυκεῖά Παρθένα!
Φανέρωσέ μου
ποῦ εἶν' ἡ Λευκὴ,
καὶ νὰ σ' ἀνάψω
μ' ἄνθη πλεμένα
χρυσᾶ κεράκια
γὰ τὸ ἀρνί!

«—Σὺ Παναγιά μου,
κάμει τὸ θᾶμα
καὶ νὰ σοῦ κάνω
ἕνα ἀρνί,
βλαστημένιο
νὰ στὸ κρεμάσω
'ς τὴν κόνα πάνω
τὴν ταχυνή.»

Ἐξημερόντι
ὁ Θεὸς τῆ' ἡμέρα
κ' ἡ Βοσκοπούλα
πηδογελᾷ . . .
τ' ἀρνὶ τῆς ἔχει
σά' περιστέρα
'ς τὴν ἀγκαλοῦλα
καὶ τὸ φιλεῖ!

Ε. Α. Ροφλ.

(*) Τὸ ἀνωτέρω ποιημάτιον δημοσιεύθην ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ἐκδοθέντι πρὸ δεκαεξαετίας περιοδικῷ συγγράμματι ἡ Καστελία, ἀναδημοσιεύομεν τὸ δεύτερον ἦδη μὲ τινὰς ἐπιδιορθώσεις γενομένας παρὰ τοῦ ποιήσαντος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Εἰς τὸ πρῶτον ἡμισύ μου εἶμαι ἄνθος μ' εὐωδίαν,
Κ' εἰς τὸ δεύτερον ἐπίσης
Τὸ αὐτὸ θά ἀπαντήσῃς
Τὸ δὲ ὅλον μου, ὅπταν καταβῆς εἰς παραλίαν . . .
Εἰς τὸ πέλαγος τὸ χαινον.
Δὴ τὸ εὖρῃς ἔαπλωμένον.

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

— Ἐξεδόθη τὸ α. φυλλάδιον περιοδικῷ συγγράμματος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Μούσχι» ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, συγκροτουμένου ὑπὸ νέων καλῶν. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο περιέχει ἀναγνώσματα ἀξιόλογα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς ἐκδιδόμενον.

— Ὁ κ. Αἰωνίδα Α. Βούλγαρης προσφέρει «τῷ ἑλληνισμῷ», βιβλίον ἀρκετὰ οἰκώδες ἐπιγραφόμενον «ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΤΩ ΑΛΗΘΕΙΑ,» «Ἀπάντησις Αἰωνίδα Α. Βούλγαρη πρὸς τὸν κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τὰ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα».